

Ніч

Яків Щоголів

Ніч, що без місяця, ніч, що без зірочок,
Темная, темная ніч!
В шати з глибокої темряви убрана,
Маєш над всіма ти міч.

Сильний зове тебе сили впокоїти,
Хворий — щоб врази забудь;
Завжди гулящі і вічні трудовники, —
Всі тільки ніченьку й ждуть,

Щоб, одягнувшись темними крилами,
Ти полетіла й з руки
Щедро і сміло бажаючим сипала
В вічі сноподібні маки.

Ніч, що без місяця, ніч, що без зірочок,
Всіх ти приспиш, — та чому
Сильна впокоїти хворих і втомлених,
Сна не сподієш тому,

Хто проклина свою долю занедбану,
Згуби надій молодих:
Є їх по білому світові страдників,
Є їх багато таких!

О, принеси ж ти їм, ніченько темная,
Повні оmanoю сни,
Щоб хоч у їх вони іноді бачили
Просвіт своєї весни!